

RESSÒ DE LA PARAULA

La carícia i la bomba

Entre tants missatges estimulants que rebem per Nadal, m'ha arribat un que sona veritablement bé. Sembla ser del famós cantautor argentí Facundo Cabral, nascut entre tenebres de sofriment, crescut en la lluita, i avui reconegut mundialment, d'ençà que la UNESCO el va declarar «missatger mundial de la pau». És molt d'agrair trobar-se aquestes vides lliurades a transmetre esperança per mitjà de l'art, la cançó i la literatura, amb clars referents cristians. L'argument del missatge, dirigit a tants germans afeixugats pel pes de la vida, es podria resumir en dues frases: «no estás deprimido, estás despidado» i «no estás deprimido, estás desocupado». Tot plegat ve a dir: obre bé els ulls i descobriràs bondats i belleses que t'ajuden a viure amb alegria; decideix-te a estimar i ajudar i seràs feliç...

Es veu que traspua un optimisme radical sobre la vida i l'ésser humà, basat en una visió de l'existència i del món com un regal del Déu creador, que a més té un destí de glòria. Al present, sobretot, hi ha la nostra llibertat i responsabilitat per a superar el sofriment, gaudir de la bondat i la bellesa que ens envolta, «fer-nos lliures», «construir la pròpia llibertat», «practicar el bon negoci que és la bondat», «esdevenir fàcilment feliços»... Mirant d'encomanar ànim i entusiasme, en un moment diu:

«Una bomba hace más ruido que una caricia. Pero por cada bomba que destruye, hay millones de caricias que alientan vida.»

Té tota la raó del món. Però ara fa uns dies llegíem a la premsa catalana un article d'una periodista que, a partir del fracàs de la Conferència de Copenhage sobre el canvi climàtic, feia «plorar la terra», dient coses com: «Més que criatures de Déu, ens preguntem si no som un experiment fallit de la biologia... El nostre planeta està, en molts aspectes, al llindar del col·lapse... Som cada dia el que destruïm...».

Potser també tingui raó. Però la qüestió no és triar entre una visió optimista i altra pessimista del món. Les persones som com som, bones i dolentes alhora, capaces del millor i del pitjor. Per això, si seguim esperant i lluitant, no és perquè la joia hi sigui al nostre abast, fàcilment o amb un esforç heroic, sinó perquè «la carícia ens ha vingut de fora, hem estat acarats pel mateix Déu que ens creà i ens donà la llibertat». Ho hem vist i viscut en el Nadal.

—L'Encarnació, el Déu fet home en Jesucrist, és la carícia de Déu a la humanitat afeixugada i impotent.

—Al voltant un esclat de bombes destructores, que no deixen més que mort i desolació.

—Però aquella carícia va generar vida, mitjançant una cadena infinita de testimonis per tot arreu del món, encara que en silenci i sense sorolls.

No importa doncs, si les bombes són moltes o poques. Seguirem creient i vivint d'aquella carícia. Ens resta, a més, la capacitat d'entomar l'any i la vida tota amb gestos d'acaronar les víctimes de qualsevol bomba de mort. Aleshores no farem altra cosa que esdevenir ocasió de transmetre la gràcia rebuda. Potser en algú farem néixer un somriure d'optimisme.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

18-25 de gener de 2010

«... De tot això, vosaltres en sou testimonis»
(Lc 24,48)

Comissió Interdiocesana
d'Ecumenisme i de Relacions
Interreligioses

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Del 18 al 25 de gener se celebra la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians que aquest any té com a lema «De tot això, vosaltres en sou testimonis» (Lc 24,48). Així s'adreça Jesús als seus deixebles i també a nosaltres, cristians i cristianes del segle XXI. Enguany, la Setmana de Pregària té com a teló de fons la celebració del centenari de la primera trobada ecumènica, que tingué lloc a Edimburg l'any 1910, en la qual es va reflexionar sobre la incidència de la unitat dels cristians en la missió. Per fer memòria d'aquest esdeveniment històric en l'ecumenisme, els textos de pregària d'aquest any han estat preparats per les Esglésies cristianes d'Escòcia.

EL CAMÍ DE L'ANY LITÚRGIC

Anunci de les festes de l'any

El dia de l'Epifania, després de l'Evangeli (o en un altre moment idoni com, per exemple, en el silenci després de la comunió), es pot proclamar l'anunci de la Pasqua i les altres festes de l'any. El text —publicat a *Missal Dominical*, en el número 1 de 2010. En alguns llocs també s'acostuma a posar aquest anunci a la porta de l'església des de Cap d'Any fins al diumenge anterior a la Quaresma. El text diu així:

«La glòria del Senyor s'ha manifestat a Betlem i es continuarà manifestant entre nosaltres, fins al dia del seu retorn gloriós.

»Per això, us anuncio amb goig, germans i germanes, que així com ens hem alegrat en aquestes festes del Nadal de nostre Senyor Jesucrist, ens alegrarem també en la gran celebració pasqual de la Resurrecció del nostre Salvador.

»Així, doncs, tinguem present que aquest any l'exercitació de la Quaresma que ens prepara per a les festes pasquals començarà el dia 17

de febrer, dimecres de Cendra, i del 2 al 4 d'abril celebrarem amb fe el Tridu Pasqual de la mort, sepultura i resurrecció del Senyor Jesús.

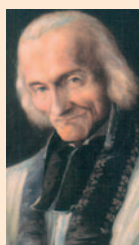
»El dia 4 d'abril serà la Pasqua, la festa més gran del l'any. I al cap de cinquanta dies, com a culminació de la cinquantena pasqual, el diumenge 23 de maig, celebrarem la solemnitat de la Pentecosta, el do que Jesús ressuscitat fa a la seva Església: el seu Esperit Sant.

»Cada diumenge ens reunirem per celebrar l'Eucaristia, commemorant la Resurrecció del Senyor, i venerarem també la memòria de la Mare de Déu en les seves festes, i la de tants germans sants i santes que ens acompanyen en el nostre camí.

»Tots els dies són sants i bons per als qui estan en gràcia de Déu. I ja al final de l'any, el dia 28 de novembre, iniciarem un nou any litúrgic amb la celebració del diumenge primer de l'Advent de nostre Senyor Jesucrist.

»A ell tot honor i tota glòria pels segles dels segles. Amén.»

Pensaments de sant Joan M. Vianney

► Que bo que és Déu! El seu bon cor és un oceà de misericòrdia; per grans pecadors que arribem a ésser, no hem de desesperar mai de la nostra salvació. És tan fàcil salvar-se!

► ¡Qué bueno es Dios! Su buen corazón es un océano de misericordia; por grandes pecadores que lleguemos a ser, no desesperemos nunca de nuestra salvación. ¡Es tan fácil salvarse!

(Cura de Ars, *Su pensamiento, su corazón*. Barcelona 1994)

EL BAPTISME DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42, 1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui viuen a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10, 34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar unguent-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.»

Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom i una veu digué des del cel: «Tú eres el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

També es poden llegir les lectures: Is 40,1-5.9-11, Salm 103, Tt 2,11-14;3,4-7, Lc 3,15-16.21-22.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Así dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, a quien prefiero. Sobre él he puesto mi espíritu, para que traiga el derecho a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La canya cascada no la quebrará, el pábilo vacilante no lo apagará. Promoverá fielmente el derecho, no vacilará ni se quebrará, hasta implantar el derecho en la tierra, y sus leyes que esperan las islas.

Yo, el Señor, te he llamado con justicia, te he cogido de la mano, te he formado, y te he hecho alianza de un pueblo, luz de las naciones. Para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la prisión, y de la mazmorra a los que habitan en las tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo un grito unánime: «¡Gloria!» / El Señor se sienta por encima del aguacero, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Ac 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envió su palabra a los israelitas, anunciando la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret,

ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego.»

En un bautismo general, Jesús también se bautizó. Y, mientras oraba, se abrió el cielo, bajó el Espíritu Santo sobre él en forma de paloma, y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado, el predilecto.»

También se pueden leer las lecturas: Is 40,1-5.9-11, Salmo 103, Tt 2,11-14;3,4-7, Lc 3,15-16.21-22.

El baptisme de Crist, escultura de Gregorio Fernández (s. XVI-XVII), Museu Nacional d'Escultura, Valladolid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns:** (litúrgia hores: 1a setm.): 1Sa 1,1-8 / Sl 115 / Mc 1,14-20 ■ **dimarts:** 1Sa 1,9-20 / 1Sa 2,1.4-5.6-7.8 / Mc 1,21b-28 ■ **dimecres:** 1Sa 3,1-10.19-20 / Sl 39 / Mc 1,29-39 ■ **dijous:** 1Sa 4,1-11 / Sl 43 / Mc 1,40-45 ■ **divendres:** 1Sa 8, 4-7.10-22a / Sl 88 / Mc 2, 1-12 ■ **dissabte:** 1Sa 9,1-4.17-19;10,1a / Sl 20 / Mc 2,13-17 ■ **diumenge** vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.): Is 62,1-5 / Sl 95 / 1Co 12,4-11 / Jn 2,1-11.

Aquest diumenge celebrem el Baptisme del Senyor; la seva manifestació oficial, el fonament del seu ministeri públic. Les lectures litúrgiques d'avui, cada una a la seva manera, descriuen una manifestació divina. En el text del profeta Isaïes, el primer cant del servent del Senyor, es tracta de la revelació del Déu salvador i alliberador. En el seu discurs a casa de Corneli, Pere parla de com Déu s'ha revelat en Jesús de Nazaret. En l'evangeli de Lluç assistim a la solemne aparició del Crist, Fill de Déu, a la riba del Jordà.

Pel que fa a l'aparició del Crist, l'evangelista ens la presenta en tres escenes. La primera, dominada per

la veu del Baptista, descriu el baptisme del Crist posant en relleu l'acció vivificadora de l'Esperit i l'acció purificadora del foc. Es fonen així dos aspectes essencials del sagrament cristià simbolitzats també per l'aigua. L'aigua i el foc del baptisme són dos símbols antitètics: d'una banda, purifiquen del mal i, de l'altra, generen vida. Per això, el baptisme no solament purifica del pecat sinó que dóna la vida divina.

En la segona escena, molt breu, Joan bateja Jesús, mentre aquest es posa a pregar. Recordem que la pregària de Jesús, sobretot en els moments decisius de la seva missió, és un dels temes preferits de Lluç.

La tercera i última escena vol expressar l'experiència interior de Jesús en forma de visió interpretativa. Amb altres paraules, la visió és una interpretació profunda del baptisme que Jesús acaba de rebre. Tres són els elements a destacar: els cels oberts, la veu divina i la presència de l'Esperit Sant. Mentre Jesús parla amb Déu, Déu li dóna el seu Esperit. Jesús, el Fill estimat de Déu, ja està a punt per iniciar la seva missió en favor de la humanitat.

Que tots els qui hem estat batejats en el Crist sapiguem respondre a aquest do vivint com a fills i filles estimats de Déu.

Dra. Núria Calduch-Benages

COMENTARI

Ets el meu fill, el meu estimat

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

Francesc d'Assís i el gran amor a la pau

Francesc també encarna la fe en l'Evangeli de Jesucrist en aquests altres quatre punts:

1. Francesc no només *predica* la misericòrdia sinó que la *posa en obra*. La misericòrdia de Déu en la qual resten implicats els *framenors* no és tant una doctrina com un moviment viscut.
2. L'ecumenisme i el diàleg religiós *avant la lettre*, simbolitzat en la visita de Francesc al Soldà, que té com arrels típicament franciscanes la humilitat —senzillesa— i el gran amor a la pau, es tradueix en la vocació de pacificar guerres i violències.
3. Francesc no parla ni actua en solitari. Amb ell intenten portar la mateixa vida evangèlica una sèrie de companys —germans— dotats d'una forta presència social.
4. El franciscanisme, per obra de les arts (Giotto, Bonaventura, Dante, Jacopone de Todi), per obra de la presència

benèfica dels framenors i per les formes de vida de les persones *ferides* per l'esperit franciscà, s'encarna i s'incultura, és a dir, impregna les ciutats i els pobles del seu temps amb les actituds de misericòrdia, perdó, pobresa i fraternitat.

5. En èpoques més recents es donaran *revivals* del franciscanisme, com un moviment vital i alliberador, un arrament social de l'esperit de Francesc en la societat. Recordeu Maximilian M. Kolbe. El moviment de l'Evangeli de Jesús, que comença a l'interior del cor de Francesc, acaba en la inculturació en la societat. I ho fa amb perfecta comunió amb el Papa i els bisbes en una posició de senzilla humilitat: no pas d'alternativa que tendeix a eliminar el teixit eclesial, sinó que apareix com el gran incentivador de tot el camí de l'única Església vers el Regne de Déu.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

El poder de una palabra

- Una palabra puede levantar al caído o abatir al inseguro.
- Una palabra puede darnos ánimo o llevarnos al desaliento.
- Una palabra puede herir y otra ser bálsamo para la herida abierta.

- Una palabra es capaz de abocarnos al mal y otra de lanzarnos al bien.
- Una palabra puede inducirnos al pesimismo y otra al optimismo.
- Una palabra puede desanimarnos y otra levantarnos el ánimo para la generosidad, lo bello y lo trascendente: Dios.

- Hay palabras que roban la paz. Otras la dan e influyen para la felicidad.
- Hay palabras ásperas, gélidas, dañinas... Otras que salen del alma tonificando, dando vida, calor para todo un invierno.

- ¡Atención a las palabras que pronunciamos! Pueden molestar, herir, humillar, enemistar e incluso hundir; además suelen ser causa de males psíquicos, físicos y morales.

Las palabras positivas salidas del alma ayudan, curan, dan coraje, vida, nos alientan para seguir a Jesús y hacer el bien a quien se nos acerca.

Juan Luis Vives (1492-1540) afirmaba: «No hay espejo que refleje mejor la imagen de la persona que sus palabras.»

- O como nos dice la Escritura (*Sir 6,5*): «La palabra dulce —animosa, buena— multiplica los amigos y amansa a los enemigos.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

10. ✚ Diumenge del Baptisme del Senyor. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. Dilluns. Sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amara i Bernat Scammacca, prev. dominicans.

12. Dimarts. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere-Francesc Jamet, prev.

13. Dimecres. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant

Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. Dijous. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. Divendres. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. vi); sants Habacuc (s. vii aC) i Miquees (s. viii aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; beat Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

16. Dissabte. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. i), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

ENTREVISTA

▶ SALVADOR PIÉ-NINOT

Una referència en la formació

L'Escola de Mestres Blanquerna va rebre, el propassat 9 de novembre, el premi *Catalunya Educació 2009*, que atorga el Departament d'Educació de la Generalitat, per haver esdevingut «una referència en la formació del professorat». Blanquerna, amb la seva Escola de Mestres que ha estat guardonada, va ser fundada l'any 1948 pel Bisbat de Barcelona i diverses congregacions religioses. En ella es van unir les Escoles de Mestres de La Salle (Cambrils) i Sant Joan Bosco (Sentmenat), creant un nou estil d'educació personalitzat i d'excel·lència inspirat en l'obra *Blanquerna* de Ramon Llull. El Dr. Salvador Pié-Ninot és catedràtic de la Facultat de Teologia de Catalunya i de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma i president de Blanquerna.

Per què es premia la trajectòria de Blanquerna?

En la concessió del premi se subratlla el seu «valor i prestigi en la formació de mestres, pel seu model propi i al servei de la renovació pedagògica». Aquest és el nostre compromís a través de l'oferta acadèmica actual dins la Universitat Ramon Llull en l'àmbit de l'educació (Magisteri, Psicologia, Logopèdia, Educació Física i Esport), la salut (Infermeria, Fisioteràpia, Nutrició) i la comunicació (Periodisme, Cinema-TV, Relacions Públiques).

Cap on orienta Blanquerna els seus universitaris?

Aquest premi empeny Blanquerna com a institució eclesial a continuar essent una referència en la formació de professionals en l'educació, en la salut i en la comunicació, que sigui clarament ètica, tant necessària i urgent en el context actual, des d'una perspectiva de l'humanisme cristià del Mestre Ramon Llull.

Quina opinió teniu de l'hipotètic canvi de nom de les vacances de Nadal i de Setmana Santa?

Més que canviar la denominació cal aprofundir en el sentit d'aquestes festes, també vàlid per als no cristians, ja que han conformat la nostra terra i la seva cultura amb uns valors universals sorgits precisament del Nadal i de la Setmana Santa com són el sentit de la fraternitat i el servei als més necessitats.

Òscar Bardají i Martín

PSICOLOGÍA DE LA FAMILIA

Los más noctámbulos

¿A qué se debe el extraordinario deleite de nuestros adolescentes por salir de noche hasta las tantas? Nadie lo

sabe a ciencia cierta, es un hecho sociológico aún digno de estudio. Hace unas tres décadas se instauró esta moda de *quemar* la noche y volver de madrugada, o no volver hasta el día siguiente, y así estamos. ¡En vela! ¿A cuántos padres amargan la vida las salidas nocturnas de sus hijos? ¿Y cuántos hijos se enfrentan con sus padres por los horarios de salidas?

Al hijo adolescente que reiteradamente va dando tumbos durante la noche de bar en bar y de discoteca en discoteca, hay que advertirle que está jugando con fuego. El circuito de ocio de la vida nocturna es incompatible con el ritmo de la vida diurna.

Los padres han de estar vigilantes de que, cuando haya consumo de alcohol u otras drogas, estos actos sean de corta duración, de tal manera que no se conviertan en crónicos o se prolonguen mucho tiempo en la vida del joven.

En otras palabras: que esas conductas de abuso de sustancias y desbarajuste nocturno no interfieran de una manera preponderante en inclusión social, estudiantil y laboral de nuestros jóvenes en estos años especialmente fértiles de la vida, ya que luego puede resultar muy difícil recuperar el tiempo perdido —además del daño puntual que hayan hecho estas sustancias en el organismo del usuario.

Dr. Paulino Castells

(*Psicología de la familia*, Ed. Ceac, Barcelona 2008)

AGENDA

CRÒNICA

Recés d'Advent per a preveres i diaques. Va ser el passat 15 de desembre i en aquesta ocasió va ser conduït per la reflexió del bisbe auxiliar de Barcelona, Sebastià Taltavull. Aquest era un dels moments que, al llarg de l'any, s'han fixat per a profunditzar concretament la proposta de l'Any Sacerdotal fet per Benet XVI, en el 150è aniversari de la mort de Joan Maria Vianney, rector d'Ars.

AGENDA

Nous locals de Càritas a Vilanova i la Geltrú. El proper 11 de gener, el bisbe Agustí assistirà a la inauguració i beneirà les instal·lacions d'una bugaderia industrial a Vilanova i la Geltrú. Es tracta d'una iniciativa en el marc del projecte de formació laboral i de creació de treball anomenat «D'Ins Garraf», promogut per Càritas Arxiprestal del Garraf i desenvolupat conjuntament per aquesta entitat i la Fundació Formació i Treball de Barcelona. Els locals, ubicats al carrer Vilanova, 15 A, en una nau ben àmplia, podran acollir altres activitats de «D'Ins Garraf» i de Càritas en general, com el rober social.

25è aniversari d'ordenació diaconal. El 19 de gener de 1985 Mn. José Luis Moure de Paz fou ordenat pel cardenal Jubany com a diaca. Per aquest motiu, el proper 19 de gener a les 20 h el bisbe Agustí celebrarà una Eucaristia a la parroquia de Sant Antoni Abat de Vilanova i la Geltrú, i el dia 23, a la mateixa hora, tindrà lloc un altre moment de celebració d'aquestes noccs d'argent diaconals. En aquests anys, Mn. José Luis, entre altres serveis, ha estat durant 18 anys el diaca encarregat de les parròquies de Sant Pere de Castellet i de Sant

ESGLÉSIA DIOCESANA

Seguiment de la «Casa de l'Església». El passat 14 de desembre va tenir lloc «in situ» la darrera reunió de seguiment sobre les obres a l'edifici del nou bisbat, amb la presència entre d'altres del bisbe Agustí, els delegats diocesans d'economia i de patrimoni i l'equip tècnic d'arquitectes i aparelladors. A hores d'ara, les façanes exteriors estan acabades en més del 50% i paral·lelament s'està treballant en la distribució i l'acondicionament dels espais interiors destinats als diversos serveis: delegacions, Càritas, espais d'acolliment i trobada, de pregària, etc. Tothom que vulgui col·laborar en la realització d'aquest projecte al servei de l'església diocesana pot fer-ho participant en la campanya «Fem Església, fem bisbat»; totes les dades les trobareu en els tríptics informatius en les parròquies o al web www.bisbatsantfeliu.org/patrimoni.

Esteve de les Masuques, de l'Arxiprestal del Garraf.

Trobada diocesana de Confirmació a Sitges. 31 de gener, 10.30 h. Aquesta és la trobada anual dels joves de la diòcesi que es preparen a rebre el sagrament de la confirmació. El lema que marcarà la trobada serà «Tens un missatge», per indicar als joves que hi ha un missatge, la Bona Notícia, adreçat a ells, i alhora, que tenen un missatge per comunicar, que poden ser portaveus d'aquesta bona notícia. La trobada consistirà en una gimcana al matí, que començarà al punt de trobada (l'estació de Renfe de Sitges), el dinar a la plaça de Mn. Batlle i l'Eucaristia a l'església de

Sant Joan Baptista, en la mateixa plaça. Tota la informació la trobareu a www.bisbatsantfeliu.org/santfeliu jove, o al 938 948 626.

FORMACIÓ

Ciència i espiritualitat. Tots els dimarts de febrer, de 19 a 20 h. Conduït per Mn. Josep Maria Ballarín, tractarà els següents temes: dia 2, Galileo i Copèrnic; dia 9, Newton i la Il·lustració; dia 16, Darwin i el progressisme; dia 23, Teilhard de Chardin. Per a més informació programes i inscripcions: Centre d'Estudis Pastoral, 933 174 858, Rivadeneyra 6, 3r, Barcelona.

Beatificació del Dr. Samsó (2)

El seu primer servei com a prevere fou el de vicari a Sant Julià d'Argentona, al Maresme, on va col·laborar durant 7 anys. A continuació, va prendre possessió com a rector de la parròquia de Sant Joan de Mediona, a l'Alt Penedès. Ho va ser durant dos anys i hi va mostrar gran zel en la catequesi. La seva direcció espiritual va desvetllar una vocació al sacerdoci, cosa que no havia passat des de feia molt de temps.

L'any 1919 es va traslladar de nou al Maresme, en aquesta ocasió, on va ser rector de Santa Maria. S'hi va estar durant disset anys fins a la seva mort.

Com s'ha esmentat abans, es va distingir sobretot per la seva gran dedicació a la catequesi, treballant per formar els catequistes en el coneixement de la doctrina, en l'amor i la pedagogia envers els infants, i també pel seu servei com a director espiritual, fomentant arreu moltes vocacions al sacerdoci, a la vida religiosa i com a pares i mares de família. També es va dedicar amb zel a la formació dels joves, especialment en la Congregació Mariana, i dels laics en general, mitjançant la predicació i la pràctica d'exercicis espirituals.

Va dir d'ell el canonge penitencier de Barcelona, Dr. Cebrià Montserrat: «El Dr. Samsó, a més de tenir unes dots excepcionals, era un sacerdot d'intensa vida interior, d'oració profunda i de molta reflexió». I el bisbe Irurita deia que «és el far que més il·lumina de tota la diòcesi».

ECO DE LA PALABRA

La caricia y la bomba

Entre tantos mensajes estimulantes que recibimos por Navidad, me ha llegado uno que suena muy bien. Parece ser del famoso cantautor argentino Facundo Cabral, nacido entre tinieblas de sufrimiento, crecido en la lucha, y hoy reconocido mundialmente, desde que la UNESCO lo declaró «mensajero mundial de la paz». Es muy de agradecer encontrarse estas vidas entregadas a transmitir esperanza por medio del arte, la canción y la literatura, con claros referentes cristianos. El argumento del mensaje, dirigido a tantos hermanos agobiados por el peso de la vida, se podría resumir en dos frases: «no estás deprimido, estás despistado» y «no estás deprimido, estás desocupado». En definitiva viene a decir: abre bien los ojos y descubrirás bondades y bellezas que te ayudan a vivir con alegría; decídetes a amar y ayudar y serás feliz...

Se ve que rezuma un optimismo radical sobre la vida y el ser humano, basado en una visión de la existencia y del mundo como un regalo del Dios creador, que además tiene un destino de gloria. En el presente está, sobre todo, nuestra libertad y responsabilidad para superar el sufrimiento, gozar de la bondad y la belleza que nos rodea, «hacernos

libres», «construir la propia libertad», «practicar el buen negocio que es la bondad», «llegar a ser fácilmente felices»... Tratando de contagiar ánimo y entusiasmo, en un momento dice:

«Una bomba hace más ruido que una caricia. Pero por cada bomba que destruye, hay millones de caricias que alientan vida.»

Tiene toda la razón del mundo. Pero hace ahora unos días leíamos en la prensa catalana un artículo de una periodista que, a partir del fracaso de la Conferencia de Copenhage sobre el cambio climático, hacía «llorar la tierra», diciendo cosas como: «Más que criaturas de Dios, nos preguntamos si no somos un experimento fallido de la biología... Nuestro planeta está, en muchos aspectos al borde del colapso... Somos todos los días lo que destruimos...».

Tal vez también tenga razón. Pero la cuestión no es elegir entre una visión optimista y otra pesimista del mundo. Las personas somos como somos, buenas y malas a la vez, capaces de lo mejor y de lo peor. Por ello, si seguimos esperando y luchando, no es porque la alegría esté a nuestro alcance, fácilmente o con un esfuerzo heroico, sino porque «la caricia nos ha venido de fuera, he-

mos sido acariciados por el mismo Dios que nos creó y nos dio la libertad». Lo hemos visto y vivido en la Navidad.

—La Encarnación, el Dios hecho hombre en Jesucristo, es la caricia de Dios a la humanidad abatida e impotente.

—Alrededor, un estallido de bombas destructoras, que no dejan más que muerte y desolación.

—Pero aquella caricia generó vida, mediante una cadena infinita de testimonios por todo el mundo, aunque en silencio y sin ruido.

No importa pues, si las bombas son muchas o pocas. Seguiremos creyendo y viviendo de aquella caricia. Nos queda, además, la capacidad de comprender el año y toda la vida con gestos de acariciar las víctimas de cualquier bomba de muerte. Entonces no haremos otra cosa que ser ocasión de transmitir la gracia recibida. Tal vez en alguien haremos nacer una sonrisa de optimismo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat